

[Udenrigsministeren.]

mig, at jeg ikke erkendte, at Politikken mellem Landene byggedes paa Gensidighed og Ligelighed. Det har jeg udtrykkelig gjort. Hvad jeg derimod har understreget, er, at intet Land har forladt det hidtidige Mestbegunstigelsessystem for at gaa over til Præferenceaftaler. Gensidigheds- og Ligelighedsaftaler kan meget vel slattes i Forening med Mestbegunstigelsessystemet. Det har været Tilfældet i den sidste Tid, og det har været Tilfældet mangfoldige Gange tidligere. Præferenceaftaler er derimod en ganske bestemt Form for handelspolitiske Aftaler, som intet af de betydende Lande, der har Interesse for os, hidtil er gaaet over til.

Og med Hensyn til Resultatet. Ja, det ærede Medlem staar glad og tilfreds, synes i hvert Fald meget stolt af sig selv og skildrer, at Forhandlere kom hjem uden Resultater i det ene og det andet Tilfælde. Jeg tror dog at turde sige, at det har haft Millioners Værdi for Danmark, at man opnaaede Smør-Aftalen med Tyskland. Jeg tror, man kunde nævne adskillige andre Aftaler af særdeles afgørende Betydning for vor almindelige økonomiske Stilling Dag efter Dag og Uge efter Uge i denne Tid.

Ser man paa det samlede Resultat, kommer man ikke bort fra, at ikke blot i Forhold til et Kæmpeland som de Forenede Stater med en Omsætning, der som Følge deraf — og for øvrigt ogsaa af andre Grunde — i Forhold til den hele Befolkning er mindre end vor, men ogsaa i Forhold til andre Lande er det lykkedes Danmark at opretholde sin Omsætning saa gunstigt, at Tallene derfor i hvert Fald ikke kan bruges til den Art Tale, som det ærede Medlem fører. For de Forenede Staters Vedkommende er Tilbagegangen procentvis dobbelt saa stor som Danmarks, for Englands Vedkommende er den 1½ Gang saa stor, for Hollands Vedkommende er den meget større end Danmarks — og saaledes kunde man tage Land for Land. Jeg siger ikke, at dette er Vidnesbyrd om store, glørværdige Resultater af dansk Handelspolitik, men jeg siger, at det dog i hvert Fald er Tal, som gør den fuldkomne golde Kritik, der ingen som helst praktiske Midler har anvist, og som det ærede Medlem gjorde

sig til Talsmand for her i Dag, ganske uberettiget.

Jeg kan dertil føje, at det jo er en kendt Sag, at sjælden kan nogen Debat gaa til Ende her i Tinget, uden at det ærede Medlem maa have Lejlighed til at aflevere forskellige Spydigheder. Jeg havde først det Indtryk i Dag, at de væsentlig skulde rettes mod det ærede Medlem Hr. Holstein, men det har aabenbart ikke været det ærede Medlem nok; han har ogsaa fundet det nødvendigt at tage sig af mig ved denne Lejlighed. Jeg kan sige, at jeg skal med megen Sindsro høre paa det ærede Medlems Spydigheder og kun fremføre de nødvendige Berigtigelser, der maaske kan høre til, for at man ikke andetsteds skal lægge en Værdi i det ærede Medlems Udtalelser, som disse Spydigheder ikke har. Jeg opfatter dem som en sportsmæssig Ydelse, som kan være meget fornøjelig at høre paa. Hvis der ikke med Deltagelsen i den Politik, der føres under de nuværende Forhold, var forbundet større Ubehageligheder, vilde det være en fuldkommen idyllisk Tilværelse at føre; men at gøre opmærksom paa, at disse Udtalelser ikke har nogen som helst Tilknnytning til Virkeligheden, tror jeg baade af den ene og den anden Grund har været nødvendigt efter den Tale, det ærede Medlem holdt her.

Pürschel: Jeg har netop givet Udtryk for min Beundring for den højtærede Udenrigsministers Evne til at tale overensstemmende med den Virkelighed, der omgiver os, og naar den højtærede Udenrigsminister opfatter dette som Spydigheder, kan jeg ikke sige andet end, at det smerter mig og bedrøver mig. Thi det er jo dog en Kendsgerning, at den højtærede Udenrigsminister ved een Lejlighed har talt om den gennemhullede Mestbegunstigelse og nu taler om den straalende Mestbegunstigelse. Det er ogsaa en Kendsgerning, som jeg naturligvis ikke paa nogen Maade benægter, at Valutacentralen har været administreret ensartet, ligeligt og retfærdigt; det falder mig ikke ind at frakende den disse udmærket rosende Adjektiver, men jeg har bare tilladt mig, idet jeg roste den, at pege paa, hvor mærkeligt det er, at denne ensartede og ligelige og retfærdige Behandling, skønt den er